

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

[L Ante A]

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

trare. Vir. Iuvat arua videre. Dui? cōpositū est Ad iuuor: qd est iuxta vl valde iuuor. Hiero. Oratiōis ita qd veltaz adiur' auxilio. Dinc sic aliud cōpositū L' adiuuo. Frequentatiū est iuro as: a quo adiuuo. Ter. in An. Ar te adiutare oportet adolescentuli causam. Iuamē iuuatio z iuamētū: idē significāt. f. auxiliū. Iuuenus z iuuenca: non tm̄ de boue sed de boie quoz iuue intelligunt. Unde fit p̄ diminutiōē iuuenulus et iuuenula. Hora. Te suis matres metuūt iuuetis: te tenes proci miseręz nuper d'gines nuptę. Dui di? Stata iuuenca venit.

Iuuenis: a iuuado: q̄ ea etas maxime sit apta ad laborē colerandū. Et a iurecōsultis iuuenes dicunt q̄ adolefētū excesserūt eratē: quoad incipiūt inter seniores numerari. Dinc format cōpatiū Iuuior. Col. in di. vir: Iuueniori examini solet accidere.

Iuuenile adiectiū: significat qd ē iuuenis: vt etas iuuenilis q̄ iuuenilit aduerbiū: qd ē more iuuenū. Li. i. La to. Et Annibalē iuuenilit' epulātē parictia sua mollī Iuuenalis: etiā adiectiū: a Iuuenē. Plī. Sul. (char. pitius galba: iuuenalē famā apud p̄ncipē popinaz pēnis aucuparet: iuuenalē appellauit diē. quasi a iuue nili erate peculiariter celebrandū. Sme. de Cali. Ad te cit diē saturnalib' appellauitqz iuuenalē. Est et Iuuenalis nomen propriū.

Iuuenalia: erat ludi q̄ p̄ salute iuuenū celebrabant. Si domi. Si dō iuuenalib' pactis: quē te p̄buer' se q̄ntē i quo charē posteriorib' loq̄mur. Erāt z solēnia iuuenalia: cū Dianę simulacrū z imāgicūle dicabant.

Iuuenē: etas iuuenilis: q̄ z iuuenilitas z iuuenta dicit. Sal. Ibiqz iuuetem suā exercuit. Aliqñ significat multitudine iuuenū. Ser. Sulpit'. Licetū est tibi credo p̄ tua dignitate ex hac iuuetute genez eligere. Ali qñ ponit p̄ dea q̄ helle putabat hunc etati. Hec ē Debe Junonis filia z Herculi vroz: q̄ etiā Iuuetas a nō nullis dicit' quādamodū libertas.

Iuuenescō. iuuenis fio. Lact. lib. viij. Deniqz cōfirmatis virib' cepit iuuenescere.

Iuxta: qñ p̄positio est semg separaf: et significat apud. ppe. Vir. lib. iij. Humil' volat equoz iuxta. Plau. Iuxta te sū: tu pie curaris oportet. Aliqñ significat similitudinem. Car. de vi. pa. Cū interea lucubrando faceret iuxta ancillas lanā. i. simul cū ancillis. Qñ dō aduerbiū: significat eque silr: eo dē mō. Plau. Dixi tibi mater: iuxta mecū rē tenes: id est eque mecū. Sal. in Aug. Dymē atqz estatē iuxta pari.

Iuxta aduerbiū: significat ppe. Suero. in Tibe. Dagistratib' p̄o tribunali cognoscentib' p̄terqz se offerbat consiliariū: assidebatqz iuxta vel ex aduerso in parte primoi.

Ixon: nomen p̄pū frarris Pblegie. Iron: auis de vulcuris genere alba: z minor vulture. Suidas: ἰοξων χρωσται τισ ἀγριστιν πτέρων.

K Yrie eleyso: id est dñe miserere sūt dūg dicitōes. nā ky pioσ ωkopiē in vrō. i. o domine: sed per k sonus grecus est pronuntandus: quod per c latini nō potuerunt: ideo in abecedario k inseruerunt: necessitate: altera pars est verbum: ελε εω και καροπιεσαι ου και προσακικωσ ελεστω ελεσ ωω. Sed ne tor vocaliū fiat collisio: ercludit: et p̄ apostrophō dicit' kyoi et ελεστω: et ideo sacerdotes ad missaz debēt p̄nūciare p k grecū: z nō p c latinū: nec maiesta

ti diuine deroget: quod si ante p̄ncipē seculi faceret quāto infirmi: ante deū: quē tangentes deberēt vlt qd ad vngues pedū contremiscere.

L Abor: opera: de

fatigatio. Virgilius. Mec me labor iste grauiabit. Dicit etiā labos: sicut lepos: arbor: bonos. Laboro ras. penul. prod. fatigo: et cū labore ago. Seneca. Fugiter for diendo laborat. Unde et per translationē laborare p̄ male habere sumit: propter quod laborare febre: laborare podagra dicimus. Plin'. Succus eius podagra laborantibus pdest. Aliquādo p̄ Angi et sollicit' esse. Li. D. Buto. Senatū populūqz romanū de re laborare nō solū salutis sue causa: sed etiā dignitat' tue. Aliqñ p̄ conari sicut et cōpositū Elaboro. Aliqñ p̄ conare: colere. Virg'. Arte laborat' vestes. i. compositę. Et laborat' ager dicit' cult'. Dui? verbi composita sunt: Laboro: quod significat cono: Licet. Mihi mibi ita elaborandū est: q̄ vt consilia nemo intelligat: Illaboro: labore vaco. Cū Illaboratū: qd ita fecerit ab inelaborato: q̄ Inelaboratū dicit' qd nō satis artificio excolunt esse. Illaboratū dō qd sine labore factū videtur. Illud vitio dari solet: hoc laudis. Quint'. de Lic. Cū interim hęc omnia que viri singula quisqz intensissima cura consequi possit: sicut illaborata: et illa qua mibi pulchra' audiri oratio est: p̄ se fertā felicissima facultatē.

Laboziosus homo dicit' labozis multū sustinēs. Licerō pro Celio. Gos laboziosos existimet: quib' ocio sis necin cōmuni quidē ocio liceat esse. Laboziosus ager in quo laborat: q̄ in eo laborem capim' necessē est. Lact'. Dux rus fugite laboziosū. Laboziosum opus difficile: z quod non sine labore perficit. Dinc laboziosior silimus. Et aduerbiū laboziosissime: qd est cū maximo labore. Diero. Sic Plato egyptū laboziosissime peragravit.

Laboziarum. Italic' para illa que vulgo Terra laboris dicit'. Et laboziosus campus nobilis in cāpaniaz in quo adeo pinguis terra est: vt stipulā tāqz crassit' dimis faciat: q̄ ea incolę p̄ ligno vtrūqz dicitur: q̄ ingēs labor sit in eo: colendo quippe solū habeat arduū opere difficile cultu bonis suis. Plin' lib. xviij. Quantū autē vniuersas terras campus cāpanus antecedit: tantū ipm̄ pars eius q̄ laboziz vocant. Finistur laboziz via ab vtroqz latere cōsulari: q̄ a puteolis z q̄ a cumis capuā ducunt.

Labo bas. ruo: et repente cado. Translatio ab arborē succisa: que multis ferri cribus succisa: tandem incipit casum ruinamqz mimitari. Dui. lib. xi. Detastia. Itaqz labant cunei spoliataqz regmina cere. Virgil'. Labararicte crebro ianua.

Labasco is. labās fio. Ter. in Lu. Labascit vice' vno verbo h̄cito. Regif z labasco: deponēs. p̄mittuo. Car. libro rerū di. Postqz vidi minima labascimētem infirmā populū.

Laboz eris. lapsus: significat leniter sensimqz deorsum eo ruo: deficio morio: fallo. Cicero. Mō quasi vnū ex hac vrbe missum: sed quasi de celo delapsū in hanc vrbe intuent'. Lactā. libro. vi. Aut hostili altqz impetu dirunt: aut certe vetustate ipsa dissoluta labantur. Hiero. Multi p̄pter ignorantia' historię labunt erroze. Liu. lib. i. Labēte demē paulatim disciplina id est deficiēte. Labi etiā dicunt' hi q̄ i lubrico figētes vestigia in terrā runt. Unde lapsus. Dui? cōposita sunt Illabor: collabor: delabor: deorsū labor. Pila boz: elabor: illabor: ut labor. Lact. li. ij. Hec p̄cludat

humoris illapsum atq; epitus. Interlabor: i medio la-
bor. Delabor: an labor. Col. lib. vii. Delabētis do-
ctis fuga q̄ sit irrepabilis q̄s dubitet. Delabor: vl-
tra labor. Lact. lib. vii. Dinc iā. plapfi sit ad delira-
mēta. Delabor: p̄ mediū labor. Relabor: rursus la-
bor. Aug. lib. viii. Cōfess. Nec relabebat tū i p̄stina.
Sublabor: latēter aut q̄si labor. Arg. lib. j. Georg. Sic oīa fatis In peius ruere ac retro sublapsa refer-
ri. Et hec habēt penultimā p̄ductā.
Lapsus lapsus. ruina. Transfertur quoq; ad eos qui ni-
mia infirmitate vel impudētia deliquerunt. Item la-
psus: serpentū progressus dicit. Arg. Et gemini la-
psu delubra ad sūma diacones Effugiunt. Et lapsus
currus vocat. Idē. Pedibus rotarū Subiciūt la-
psus. Lapsus a. um. participiū est.
Lapso. idem quod lapsus: pro ruina. Ambro. Hiero-
co figura bulus māditi: in quā de paradiso/hoc est hic
rusalem illa celestis eiectus Adā prolapsione pigua-
ricationis delēdit.
Lapso as. frequentatiuū. Aug. lib. iiii. Cōfess. Tidisti
de lōgiquo lapsante in lubrico: et i multo fumo scin-
tillantē fidē meā.
Labile: quod facile labitur.
Labe: ruina seu dedecus: a lapsu. Arg. Dinc mibi pri-
ma mali labe. Q̄nq; dicit macula q̄ casu subito le-
nia iicit. Tractū ab oleo ve alio liq̄re/q̄ i velle lapsa
eā fedit. Trāferē i hōies vitupatiōe dignos. Qui.
Lataq; sit vitę labe nouerca tuę. Li. li. iiii. offi. Hunc
tu quas p̄ciētē labe i aio cētes habuisset que vulne-
ra? Dū? dimmutiū est labeula.
Labe: rō: rōpo delitruo. Terē. i Adel. Dēa dēta la-
bescit mibi: p̄terea colaphis tuber est totū caput.
Labe: factio as. frequentatiuū. Col. lib. i. i. Igitur in ope-
re boues arce iunctos habere cōuenit: quo speciosi
us ingreditur sublimēs: et elatis capitibus ac min-
colla eorū labefactentur. Lice. in Lato. Qd si legere
vel audire velleis: externas maximas respu. ab ado-
lescētibz labefactata: a senibus iustitias et resti-
tutas reperietis.
Labicanū: dicit villa labicana. Sic ager labicanus di-
cit qui est i Italia. Dinc populi labici dicitur: de q̄
bus Arg. lib. vii. Et p̄cti fura labici. Livi. li. ii. La-
bicos pedū vi cepit. Blaue? Dinc iōis filii labic? dicit
est a scuto militari qd ostēdit i Italia: ατο τ̄ρο λα-
βιο: quā latine anā vocamus et manubiū. A Sue-
tonio i Cesare: dicit est absolute i labicano: sicut i
Forniano i Tusciano.
Labis et labra: p̄ eodē accipiūt. Persius. Nec fonte
labra prolui caballino. Terē. i Lu. Labiis demissis.
Dinc Labeones et labiones: q̄ labra maiorā habēt.
Accipiuntur interdū p̄ marginibus et extremis oris
fluminis/lac? fontis: et vniūsmōdi: que lentāque mo-
eu perliunt. Dinc labra orū vna? et alia? rez exte-
mitates vocamus. Hiero. in Eto. facies illi labz
aureā per circuitū. Est et labium seu labiū genus va-
sis: qd vulgo Linaciolā dicimus: ad lauandū aptū: q̄
si lauabz. Lice. Terē. Labium si i balneo nō est: fac
ve sit. Arg. Sicut aq̄ tremulā labris vbi lumen
abenis. Sole repercussum aut radiātis imagine lang.
Hiero. in Eto. facies et labiū gneū cū basi sua ad la-
uandū. Dinc labra seu labia vinaria: lupinaria et ole-
aria dicunt: i quibus lupini cōdunt: et in q̄ vina i lacu
olei e cortina trāserūt. Lato. Oleū in labz p̄mū
indito. Dinc labra plagaz/vulnerū/sistularumq;
extremitates appellāt. A labiū i p̄mo significato sit
Sublabro: de quo infra.
Labellū dimi. a labiū. Plī. Linerēs in labell aqua ad-
dita cōfricat manu: et cōsiderē patitur.
Labiolā cū accēru in antep. dimi. est a labium.
Labeo: omē iuris cōsulti: a labioz magnitudine sic di-

cti. Quicūq; enī magna labia habēt: labeones et la-
biones cognominātur.
Labruca: genus vitis agrestis/que erratica dicit: q̄ in
terre marginibus et sepibus nascit.
Labina pe. pro. lubicā dicit. Hiero. ad amicū egredi.
Sicuti aliquē securis incelsibus gradientē reperno
casu: aut marmoris leuitas/aut labina pauimentū sub-
uerfa pedū turela cōrodit. Est etiā hoc noie vicus i
Cremonā et Veronā duabus cladibus romanoz no-
tus: qui antea Debracu dicebat.
Labyrinthus per y. et per th. Nam grece λαβυρινθ-
ος dicit locus viaz ambagibus infertus. Fuerunt
autē q̄tuor labyrinthi i quatuor mundi partibz. In
egypto primū i beltopoli vā exemplar sumpsit: eius
quē in creta fecit Dedalus. Tertio i Lenō. Quartus
in Italia quē sibi extruxit Posēna rex erurū sepul-
chri causa. Famosior Creticus p̄plexis parietibz: vbi
minotaur? inclusus fuit. fuit structura. p̄ magna sui
parte subterranea: ambagibus adeo impleta: vt ne-
mo q̄ intrasset: posse in de eire diceret.
Lactifucus maternus quo aialia nutriunt: dicit a lac-
endo: q̄ ad motis mātis infantes alliciuntur. Arg.
Et lac subdicit agnis: vel q̄ y αλακ grece.
Lactes plurali enī numero genere femō p̄m Probum:
Dicitur? do hec lactis declinat. Terē. In serentina
craticula cerebellū lactis agnina. Sunt autēz lactes
graciliores intestina: que tria sunt: tenuis/eiunū/pillu-
ros: que inuoluūtur mēterio: vt a sp̄ng contactu
duro munitiores magisq; sepro reddat. Dicit la-
ctes/aut. p̄pter mollicie/aut p̄pter candorem p̄m-
guedinis. Nam a lacte denominātur. Probus. La-
ctes sunt loca in lateribus sub ymbilico puberentis:
adeo delicata vt plagā ferre nō possint. Plī. videtur
sentire lactes enī i ouibus et hominibus esse. Sic enī
libro. xv. scribit. Ad hoc vētriculo lactes i oue et ho-
mine p̄ quas labitur cibus. Sūt etiā q̄ dicit esse mē-
branas: que et omēta: quibus coherēt inter se intesti-
na. Et hi moti sunt. p̄pter pinguedinē: cū omentū nō
sine pinguedine sit. Plī. lib. i. Cetericuli arq; intesti-
na pingui arq; tenui omēto integūtur. Quidā p̄ intē-
stinis pinguibz accipiūt. Plī. Persi. Emeris auricu-
las pulmone et lactibus vncus. Plautus in Tur. ac-
cepisse videtur. p̄ intestinis graciliozibus p̄ que labit
cibus q̄ cibū alliciāt. Ita tibi inquit vacuitate venio
laxis lactibus.
Lactidici sunt: q̄ circa ymbilicū calce p̄cissi sunt: q̄ ea-
ps delicata et mollis est: aut q̄ intestina circa ymbilicū
esse noscūtur.
Lactarius a. um. quod ex lacte est cōfectū: vulgo lactici-
niū dicit: vt opus lactariū. Q̄nq; lactarium dicit qd
ex se lac p̄ducit. Plī. Eubymallū nostri herbā lacta-
riā vocant: alij lactucā caprinā. Car. Dandū bub? lw
pinū et lactariis medicā et cythum.
Lactarius r̄j. qui cibos ex lacte cōficit. Spartianus
in Helio gabalo. Dulciarios et lactarios tales habu-
it: vt quecūq; coqui de diuersis edulij exhibuissent:
vel structozes vel pōmarij illi modo de dulcibz/ mō
de lactariis exhiberent.
Lacteus a. um. quod ex lacte est: quādoq; candidū/ su-
ue/ succulentumq; significat: vt Colla lactea. Et lacte-
us: qui lacte alitur.
Lacticiuia: cibi ex lacte facti.
Lactipbagū: qdā scythie p̄le: q̄ et Galactopbagi dicunt.
Lacteo es. lac sugo: quod. p̄prie filiozum est. Hiero. in
Deutero. Iuuenē simul ac virginē: lactentē cū homi-
ne sene. Dinc Lactesco is.
Lactescere: est in lac cōuerri/ seu lacte impleri. Lic. lib.
iij. de natura. Dis fere cib? matrū lactescere incipit.
Plī. lib. i. Q̄nq; p̄gnāres cōtinuo lactescūt. Arg.
lib. j. Georg. frumēta lactētia dicit. i. lacte plena.

Lacto tas. lac ptebeo: quod proprie matrum est. Per translationem significat aliquem per blanditias allucio atq; decipio. Ter. in An. Nisi me lactasles amātem falsa spe producent. Vnde Ablactio: quod est lacte remoueo.

Lactuca: a lactis copia dicta est q̄ abundantia lactis exuberet. Plin. libro. xix. Que Diconis vocatur a copia soporiferi: q̄ omnes somnū parere credantur: apud antiquos Italic hoc solum genus cbarum fuit: et ideo lactuce nomen adeptę. Lactucarum plura sunt genera. Sunt em̄ lactuce Lecilie/ Capadoces/ thatesace/ paphia siue cypria/ et sessilis. Lactucarū crispas capadocas vocāt. Sessiles: que late per terram diffunduntur.

Lactucula: quibus videatur diminutiū a lactuca: tamē alia est herba habens lac.

Lacticiū: sunt cognomina romanorū procerum/ a lactucis deducta.

Lacio cis. lacut et lery/ p̄m Dulsianū lacitum et lectū significat in fraudem ducio: a Lac: que fraus dicitur. Quibus composita sunt: Allicio: delicio/ elicio/ allicio/ oblicio/ pellicio. Ex quibus sunt frequentatiua: Allecto/ delecto/ electo/ illecto/ oblecto/ perlecto. Et primitiua quedā habent: duo p̄terita et duo supina/ que admodū lacio: quibus nōnulli ab elicio eliciū solum velint formatū esse. Nā electo ras. a supino electū: qd ab eleri formatū: cum als a p̄terito eliciū fiat supinum elicitū: a quo elicio ras. Plau. in Ast. Ibo aduersum atq; electabo quicqd illud sit. Ter. i Pbor. In senem per epistolas pellexit/ modo nō mouit auri pollicens. Lu. in Laudania. Te illo asiatico ornatu fluens pellicuit.

Lacer/ et lacerus a. um. pe. cor. dilaniatus. Lacer a ueribus dicebatur: qui auribus curtatus erat: illacez quodcūq; corpus imminutū.

Lacero as. dilatio/ sepius vulnero: et quasi per mēbra discindo: tractum a lanijs: qui discindēdo corpora dilaniāt. Virgil. Quid miserum enea laceras. Quibus uerbi cōposita sunt: Dilacero: quod est deorsū lacero. Plau. in cap. Qui me meāq; rē quod in te vno fuit: cuius scelestis falsidicis fallacijs dilacerauisti. Dilacero: varie lacero. Lactan. lib. i. In quibus ipse postea dilaceratus et carptus est.

Lacerna: uiril' uelitis simbiata et fere militaris: que grece cblamyas nominat: dicta q̄ caputio minor sit a laceraō. Lacerū em̄ dicimus quicqd corpore imminutū est. Nec vtrinq; indui poterat et ex utraq; pte reuict. Juue. Crispinus tyrias humero reuocāte lacernas. Erant apud veteres lacernę: albe quibus vrebant in spectacul' erat coccinie/ erant militares. Et a lacerna sit lacerna/ sicut a tunica tunicatus.

Lacena: etiā genus vestimenti. Lacerna: serpentis genus: cuius duo sunt genera. Altera est maior: et Lacerna uiridis dicit. Altera minor: hęc Zygna quidā: alij Calcidem vocāt. In vtroq; genere masculino lacer' dicit: dicitur q̄ pedes habeat ad similitudinē nostror' lacertoꝝ. Virgil. Nūc uirides etiā occultāt spineta lacertos. Pl. lib. viij. La certi Arabie cubitales.

Lacertus: serpentis genus: de quo modo. Ite genus piscis idoneus ad salamenta. De quo Dar. Cum lacertani ponitur tibi cauda lacerti. Et in homine brachij dicitur a cubito ad manus vertebra. Quis. lib. i. Derañ. Laudat digitosq; manusq; Diachias et nudos media plus parte lacertos. Et quoniā lacert' musculosi sūt et cōpacti: pulpasq; habēt duras. Ex se lacertus formauit adiectiū Lacertosus sa. sum. p. toroso/ robusto ac valido. Col. lib. viij. femibus lacertosus/ cruribus cōpactis. i. dura carne et torosa neruorūq; collecta carnis.

Lacedemon cū diph. in penult. Jouis filius: a quo hęc Lacedemon vel Lacedemonia p̄m latinos Deloponei vrbis Venelai regia: cui' ciues lacedemones et lacedemonij dicunt. Gege. lib. iij. Arthenies et lacedemones ac macedonas rex potitos. Virg. lib. viij. Et nō sic p̄dygi' penetrat lacedemona paltoꝝ. Nec alio noie Sparta dicta est.

Laconia puincia in Deloponefo: que et Debalia et Lacedemonia ab aliquibus dicit. Vnde lacon mās. genertis/ et lacena se. Nec inuenitur lacer' p̄ laconico: habetq; lacena diph. in pe. Virgil. Nec tibi tyndaridis facies inuisa lacene. Stratus lib. vi. Theb. Zan dē inspiratus mida de plebe laconū. Vnde et Laconicus a. um. vt Iger laconicus. Sistr Lacon' a. um. Virgil' lib. iij. Virginibus baccata lacenis. Pausanias autē lib. ij. σπαρθὴν Δελφῶναιου εὐρωτου εἶθε ορομα πόλεως τελο πορρηπου αλληλασ δε ηνυιοσ του λακεδαιμοροσ γε πο μερωρ δε αμικρα παιδωρ υακινθη μερ μεωσ ατορ του ε λιοσ καλοιστοꝝ.

Laconicum substantiuum ponitur pro loco orbiculari ambitu in se recuruo in balneis/ in quibus sudor elicitur sicco calore: vt docet Celsus lib. ij. Et Sic. lib. v. p̄cipit laconicū sudationesq; coniungi debere tepidario. Est em̄ formula ex terra et regulis māmat'is addito tomento cōcinnata: que in cluso igne p̄ spiracula parua caletur per p̄ferriū. Hanc sub nomine hypocaustum multi signauer: Nam hypocaustum va porariū interpretamur. frequentabatur laconicū a crudis vti per defudationem extruderetur/ quicquid excrementitū et sudorificū humoꝝ. Vnde Col. in p̄logo. Dor deinde vt apti ueniamus ad ganēā quodtidā cruditate laconicū excoquim': et exuro sudore stim querrimus. Dicit laconicū: q̄ eo lacones peculiariter vrentur.

Lacon conis pe. produ. qui ex Laconia est. Grece λακων. Quo nomine etiam significatur celer. Et Lacena feminini generis.

Laydes seu. cōis. philosophus cyreneus: qui Athenas p̄fectus nouę academie p̄nceps extitit. Ardeus fleg successor appellatus est Deconicus: q̄ rei familiaris curā magna habebat.

Lacesso sit. lacessum/ et lacessi per syncopen/ et lacessisse p̄ lacessum/ et lacesserit. p̄ lacesserunt. Cicero. Hos ego sermones qui et multi sunt: tuā existimationē vt sentio nō offendū: lacessui nunq;. Lacta. libro. v. Om̄itro eos qui prioribus eā tem̄poribus ne quicq; lacesserunt. Significat autē Lacessere/ lacera re/ siue ad laceraō ire. Sal. Puidet legiones in morte postitas lacessuit. Generatim tamē prouocare ad quicq; faciendum: vel ad irā vel ad certamen significat: vt sit cū quis laceratur/ pulsatur vel tangitur: siue impellitur scripto/ voce/ verbo/ facto. Lice. Comiss. Sic igitur facies: meq; amabis: et scripto aliquo lacelles. Ego em̄ respondere facilius possem q̄ prouocare. Virgil. Efficiā posthac ne quēq; voce lacellas. Sal. Postremo dissimulādi causa/ et siue expurgādi sicut iurgio lacessitus foret/ in fenatū venit. Col. li. ij. Nonnunq; stimulo lacessit iuuentū: que recte tractū calcitrosū etiā reddat.

Lachani pe. cor. dictio greca λαχανον: qua om̄e genus holeris cōprehendit. Doza. Ad porri et cicoris refero lachaniq; catinā.

Lachonopoles pe. pro. boleris venditor. Lachanopoli: locus ubi vendunt bolera.

Laganū s̄o per g aliud significat. Sūt em̄ Lagana (vt inquit Acron) quedā quasi mēbranule ex farina et aq̄ que iure pingui coctę et caseo/ pipere/ croco/ cynnamomoq; condite in cibis dantur.

Lachesis penult. corre. vna ex parcis est que de nobis

fortiter. Nam fortis latine interpretari potest. De hac in dictione Atropos dicti est: Michalus autē gramaticus λαχέσις Δε λεγέσθαι απω του λαγ/ χορειν φουσαι γωρ αφηρ στω κληροειχερ/ στυ προεδο μερωρ.

Lacinae sunt in vestimento partes extremae et ceterae par- ticularum concisae decoctis caulis: vulgo frappe dicuntur. Unde laciniata vestis: et adverbium Laciniatum quod significat particulatim et per securas. Apul. Non laciniatum duperio/ sed cuneatum stipato cuneatu dif- scultates illas trans abiremus. Colu. lib. viii. iubet pecus egrotum distribui in lacinias .i. in particulas separari: vti facilius conualescat. Nam discreta ani- malia et in partes diuisa/ in lacinias segregata dicitur. Item lacinia genus fungorum qui subruunt in ca- castanearum radices erumpunt.

Laciniosus a. um. accipit pro steruoso sinuosoq. Die- ro. ad Theophrasti: Laciniosus contra nos sermo p- tractus est. Ab eodem disputatio laciniosa dicitur p- totuosa et implicata. Ab Apuleio. L duallie laciniosa. Et Alexandria fuit laciniosa/ angulosa proculu.

Laciniū/ pmonotū italie inter Adriaticū et Ionium a quodā latrone ibi ab Hercule interempto quod laciniū vocabatur: quod boues fuerat pro datus.

Lachryma a greco quod illi Λακρυμα vocant dicitur in mu- tata: sicut et in d mutatur: ut Medius fidius idem p- iouis filius: et medicos pro melior. Sunt tamen qui negent hoc nomen grecū esse/ sed latinū tamen: ut sint lachryme dicitur quasi lacerrime: quoniam ex animi laceratione la- chryme creantur. Etiam tamē obtrunxit: ut cum b scri- batur. Cuius diminutiū est lachrymula. Teren. in Eu. Una me herede falsa lachrymula.

Lachrymabile/ dignū lachrymis: cuius contrariū est il- lachrymabile.

Lachrymo as. effundit: quod ad vitis etiā trāffertur La- ctia. Caudice defecto lachrymarum sua gaudia palmas. Cuius composita sunt Cololachrymo. Teren. in an. Tristis interrim non nūq collachrymabas. Delachry- mo/ deorum lachrymo. Col. lib. v. Et in terrā post us deuera q̄ in germine delachrymet. Illachrymo/ valde lachrymo. Virg. lib. j. geor. Et mestū illachry- mar templis ebur. Suplachrymo. Col. lib. v. Opti- mum est igitur medio fere internodio subsidiarū tō- dere palmitem deueramq̄ refectionē facere post gē- mam ne superlachrymet et germinantē cecet oculuz. Et lachrymo: deponēs significatiōis actiue. Die- ro. Tibi narrare ante p̄cepit/ vbi plurimū lachry- mata es non deueuras.

Lacus secundus et quartus declinationis/ locus profundus cum aqua perpetua ibidem natus qui efficit riuos et flumina. Stagnū temporale ibi aqua stagnante ha- bet: que plerumq̄ byeme colligi solet: estare sicari. Item lacus dicitur locus qui continet multū prelo ex vinaceis expressum et transmittit ut in dolia cōdatur. Nam prelum proprie trabs est qua calcantur vug. Col. Ante q̄ prelo vinacea subiciantur de lacu q̄ re- centissimi addito mustum in ampborā nouā: eamq̄ oblitio et implicato diligēter Quid. in saf. Premia de lacubus proxima multa uis. Oli. Ipse vindemi- as colligo/ si tamen colligere est nonnūq̄ decerpere vū: totum inuifere/ gustare de lacu mustum. Big- ce. Λακκος/ latine lacus. Unde Leneus bacchus et Lenobates/ vug calcaro. Itē lacus in edificia plana trabs vel tabulatiū quo recto ac camerā supiora omanant. Lucil. Resulant q̄ edesq̄ lacusq̄. Similit lacus carcer. Hieron. in gen. Inno cōs in lacū missus sum. Lacus sic diminutiū lacusculus. Col. Spor- tet bre lacusculos tā multos q̄ postulabit modus.

Lacuna pe. pro. a lacu fit: est aque collectio quā alij la- mamaliū lustrā nomināt. Virg. lib. j. geor. P̄sler/

tim incertis si mensibus annis abundans: Erit: ob- ducto late tenet omnia limo. Unde caue repido su- dant humore lacune. Vbi Ser. Lacune sunt fossae in quibus collecta aqua stare consuevit. Lacuna etiam dicitur fossa ad sicandos agros parata. Idem et to- te solidā in glaciē vertere lacune. Item vallecula su- perioris labii per similitudinē lacuna vocat a Lacta- tio. Quis diminutiū est lacunula.

Lacuna penul. pro. diminutiū a lacus: et accipit pro- trabe. Sue. in nero. Lacunaria que noctu super dor- mientē lapata machina decideret parauit. Hoc etiā laquear et laquearū per antistichon. Virg. Depen- dent lychni laquearibus aureis.

Ladon/ fluvius archadis. de quo Quid. lib. j. met. Do- nec arenosi placidū ladonis ad amnē venerat. Aph- thonius in rhetoricis Λακωνη Δε θυγατρα φησιν του Λαδωνος ποταμου και καλλιστη προτι.

Ladanum est quoddam pingue lade herbe in iudaea. Hec autē herba nascitur in cyprio.

L Ante Ae

Ledo is. si. sum. cum e diph. significat pumelia afficio: sumptum a grecis qui ledonia contumelia vocat: sed per s. Transfer et ad omne genus offensiois. Et cō- struitur modo cum accusatiuo. Virg. Ab te ne frigo- ra ledant. Dodo cum datiuo. Teren. Ille clemens placidus nulli ledere/ arridere omnibus. Quis cō- posita sunt: Allido/ collido/ elido/ illido/ obliido: que habent penul. pro. de quibus locis suis.

Laertes/ nomen patris Olyssis: sed tamē laertius/ nō autē laertes ae possent multos auctores citare: sed sufficit Sophodes in traggdia illa q̄ malingapho- ros inscribitur αει κερω παι λαερτιου Δε Λορ- κασε περιρα Τηλεθρου αρπασ αιθρω με- ρορ.

Laertes. nomen urbis Lillcie.

Laertius/ nomen historici q̄ de phoz vita scripsit.

Lemurgia cum accentu in pe. a nostris ingluuiis dicitur lemargus gulosus.

Lena/ vestis lanca: ut Varro ait habitus duplicis et au- guralis amictus q̄ sup cetera vestimenta imponebat. Nonius docet eē vestē militare. Virg. Tyrio q̄ ar- debar murice lena. Bige cblens dicit: vbi eb abūct.

Letus homo/ qui hilaritate quā intus habet etiā vultu ostēdit a latitudine mētis: ut quidā putat. Nam qui gaudiū aspectu promunt dilatare quodā modo faciē videntur. Virg. Imperio leti parēt. Letas oues di- cimus q̄ bona sunt corporis habitudine atq̄ pingue- dine. Inanimata dō leta dicunt que aspectu homines letificant: vel que pinguis sunt. Virg. Quid faciat letas segetes: Et letū legumen: id est ferule. Idem: Unde prius letum siliqua quassante legumen. Leta dō prata leta domus que letos nos faciunt. Letum sine diph. significat mortem.

Leto/ gaudeo delectationē capio/ sed extrinsecus cum gaudere sit intrinsecus: quia sepe cōfundantur. Te- ren. in beau. Ego non tam meapte causa leto: q̄ illi quā ego scio honore quouis dignā. Construitur mo- do cum ablatiuo/ modo cum genitiuo. Virg. lib. ij. Nec veterū memini: leto ve malozum. A Dodo cum datiuo: ut Tibi gaudeo: tibi leto. Dodo absolu- te. Ambro. Fides dominica letabatur. Hinc fit com- positum Colleto/ simul leto.

Leto as. letū facio. Actius: Et te ut triplici letarem do- no. Est et leto as. sine e in alto significato.

Letifico as. letum facio. Plau. Ita meus cor beganus letificauit modo.

Letisco is. letus fio. Silen. libro. iiii. Utrum ne dii cul- tu erga se mortalium letificant: an superne gētes hu- mana negligant.

